

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 365
Març/Abril

2023

*Les primeres llums del dia il·luminen el Corno Nero, massís del Monte Rosa, Itàlia.
Foto de Borja Guijarro.*

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 4 de març

Assemblea General de la SEAS a les 19 h al local

— 5 de març

Sortida de la Secció Infantil a Collserola

— 10 de març

Conferència "Maria Mercè Marçal: paraula i vida", per Lluïsa Julià, a les 8 del vespre

— 12 de març

Excursió a la serra de Monteró (St. Llorenç de Montgai), amb sortida del Parador a les 7 h

— 19 de març

Excursió matinal al torrent del Pont i Camí dels Francesos (Montserrat), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 26 de març

Sortida de la Secció Jove pendent de concretar

— 14 d'abril

Conferència "Montserrat Abelló, la dona que estimava la vida i les paraules", per Montserrat Palau, a les 8 del vespre

— 16 d'abril

Excursions curta i llarga a les Muntanyes de Prades, amb sortida del Parador a les 7 h

— 15 i 16 d'abril

Sortida de la Secció Jove pendent de concretar

— 22 d'abril

Sortida de la Secció Infantil al Montseny

— 30 d'abril

Excursió matinal a la vall d'Horta (Sant Llorenç del Munt), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7 h

— 6 de maig

4a Mitja Desvern per Collserola

— 6 i 7 de maig

Cap de setmana a Mallorca. Ruta literària amb veu de dona. Més informació al web.

— 14 de maig

XLVI Marxa de Regularitat

— 20 de maig

Sortida de la Secció Jove pendent de concretar

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

ENTRE NÚVOLS DE COTÓ I AROMES DE GENEPÍ: UN STAGE ALPÍ AL NORD D'ITÀLIA

Borja Guijarro Usobiaga

El sol no ha acabat de traspasar els núvols quan acabem d'esmorzar. La previsió meteorològica per avui és estable, però sembla que no ens hi veurem gaire. Tot i així, les rialles i les bromes se succeeixen, mentre cadascun de nosaltres recull els seus estris per començar una setmana d'stage d'alpinisme. En silenci, fem un repàs mental a tot el material necessari —arnès, mosquetons, cintes, peus de gat, casc...— i ens disposem a sortir de l'acollidor refugi Vitale Giacoletti. L'alçada i els genepís del sopar pesen al cap, però sortim amb determinació i alegria a començar una bella jornada d'arestes al massís del Monviso, un colós de 3.800 m d'alçada a l'oest de Torí.

Tot i que formem un grup molt divers, la sintonia és òbvia des del principi. Som 4 belgues (JF, Didier, Cristophe i Pierre), un francès (Thomas) i un espanyol que xampurreja una mica de francès (Borja). Ens acompanyen dos guies italians (Robi i Patrick), vells coneguts dels grups d'aficionats alpinistes que baixen cada any des de Bèlgica per gaudir dels cims alpins.

El nostre objectiu del dia és una aresta elegant i llarga que surt directament al cim de la punta Venezia, un bec rocós de 3.100 m que forma part de la cadena axial del Monviso. En arribar a la base de l'aresta, ens dividim en tres cordades i comencem a remuntar llarg

Cresta cap a la Punta Venezia. Totes les imatges són de Borja Guijarro excepte les ressenyades explícitament.

darrere llarg l'esmolada cresta. La boira embolica la roca crua com un mantell de cotó, evitant al mateix temps que vegem la vertiginosa caiguda que hi ha a cada costat de la nostra corda. Així, ignorants del buit que ens envolta, avancem acrobàticament cap amunt. Crits de «Sec! Relay! Je monte!» trenquen de tant en tant el silenci que ens envolta, mentre les flors silvestres de genepí perfumen l'ambient amb la seva aroma seductora.

Després de diverses hores de mecànica avançada, arribem a la carena cimera. Una afilada placa ens separa del cim, que

El Monviso, des del refugi Vitale Giacoletti.

travessem com a funàmbuls assegurats per un tros de corda al nostre arnès. Uns passos més i ens abracem contents al punt més alt. Quina bella iniciació al món de l'alpinisme!

El matí següent ens ofereix una nova carena, possiblement més vertical i tècnica en alguns passos. L'objectiu: la punta Udine, just a sobre del refugi. La cresta es dispara vertical i elegant cap al cel, que avui és una mica més clar i ens regala unes precioses vistes de la paret nord del Monviso. El primer llarg ja mostra la dificultat que trobarem en aquesta ruta, exigint-nos certa agilitat

per superar els primers passos tècnics. Entrem en calor ràpidament, mentre apliquem amb més o menys destresa les tècniques de progressió en cresta apreses el dia anterior. D'aquesta manera, avancem pel tall de la muntanya, sempre cap amunt, a tocar del mantell blau que cobreix la volta celeste, fins arribar al cim de la punta Udine.

Quan arribem al cim, la boira ja envolta la vista cap a la plana Padana. Pel que sembla, la boira en aquesta zona és un fenomen habitual, ja que la proximitat del mar i el cabal del Po generen una gran humitat la qual, en topa amb l'aire fred dels Alps, genera una boira densa que triga a dissipar-se. Per tant, ens hem d'acontentar amb les —no menys magnífiques— vistes cap als massissos dels Écrins i les valls franceses que s'obren cap al nord-oest. Tantes valls i cims per explorar!

La baixada al refugi transcorre ràpida, i parem breument per reposar forces, recollir els nostres estris i baixar novament al Pian del Re (la plana del Rei), un lloc sorprenent que sembla sortit d'un llibre J. R. Tolkien. Allà ens acomiadem de Robi, que no ens acompanyarà a la segona part de l'stage, ja que ha de tornar al refugi on fa de guarda en una vall propera. Ens desitja bona sort, i li prometem tornar aviat i visitar el seu refugi per escoltar algunes de les seves moltes aventures i provar el seu famós genepí casolà.

La resta ens dirigim a Gressoney, a la Vall d'Aosta, on passarem la nit abans de pujar a la cabana Gnifetti, el nostre

5 MÓN EXCURSIONISTA

camp base per als propers tres dies. Encara abans, gaudirem d'una dutxa calenta i una bona pizza a Gressoney per recarregar energies de cara a la segona part de l'stage.

Deixem així enrere la roca per endinsar-nos al món gelat del Monte Rosa, el massís més gran dels Alps, que alberga 15 cims de més de 4.000 metres i diverses de les glaceres més extenses dels Alps. Entre ells, destaquen pics com la Dufourspitze, la segona muntanya més alta dels Alps, el Lyskamm, el Breithorn o el Castore, grans noms de l'alpinisme i massissos d'enorme bellesa, els cims dels quals s'erigeixen nivis i imponents al capdamunt de la vall. També refugis de llegenda com la Capana Margherita, a 4.555 metres d'altitud, situada al capdamunt de la Signal-kuppe, essent el refugi guardat més alt d'Europa. Aquest serà l'objectiu final del nostre stage per concloure amb nota alta.

És dijous i el dia comença mandrós. Després d'un bon esmorzar, pugem fins a Staffal, des d'on surten telecabines en totes les direccions. Després d'arreglar les motxilles i prendre diversos cafès, ens trobem amb en Patrick i el seu amic Mirto, un sicilià, que ens acompanyarà en aquesta part del viatge. Amb tot arreglat i revisat, pugem a tres telecabines consecutius, que ens

deixen en la gens menyspreable altitud de 3.200 metres. En només mitja hora hem passat de la calor de la vall a la boira i el fred de les altures.

Des d'aquí, iniciem la marxa a través d'una vella glacera per assolir en poc temps el refugi de Mantova, un refugi modern de gran capacitat on podem prendre un altre cafè. El temps millora quan sortim i ens disposem a pujar els darrers 200 m de desnivell fins al refugi Gnifetti, encara que ens ho prenem amb calma per practicar l'encordament i les tècniques de progressió en glacera.

El refugi Gnifetti és una autèntica joia en tots els sentits: ubicat dalt d'un sortint rocós, domina una impressionant glacera la qual, com un brau riu gelat, baixa vertiginosament des dels cims alpins vall avall. El refugi és una construcció allar-

Primeres llums del dia al Monte Rosa.

gada de fusta que es compon de diversos nivells i que es divideix en petites habitacions amb vistes a la vall o a la glacera. Des de la teulada, es poden admirar els pics, mentre que a les moltes terrasses que hi ha, els alpinistes descansen i prenen el sol ja gairebé tardorenc. A l'interior, el bar bull amb una multitud d'alpinistes i les gairebé 100 referències de vins que ofereix la carta! La cuina desprèn aromes agradables de focaccia i la calor del lloc convida a protegir-se del fred de l'exterior.

Piràmide Vincent, des del Balmenhorn.

L'endemà al matí ens despertem d'hora per empassar l'esmorzar i preparar-nos per sortir. Ens calcem els grampons, ajustem els cascos, assegurem els piolets i ens encordem, mentre els nostres frontals apunten cap a la immensa foscor que s'obre davant nostre, ocultant un laberint de gelats senders i abismals esquerdes que haurem de sortejar per assolir el nostre objectiu: la Piràmide Vincent, el primer 4.000 del dia.

A mesura que avancem vessant amunt, la foscor es dilucida i la llum del dia tenyeix de rosa el món de cotó que ens envolta. Els núvols queden avall, molt avall, mentre que a dalt brilla el rosaci gel que dona nom a aquest bell massís. De lluny, treu el cap majestuós el Mont Blanc.

Embragats per la suau llum de l'alba, gairebé ni ens adonem que en poc temps hem arribat al cim de la Piràmide

Vincent. Se succeeixen abraçades, felicitacions i fotos, mentre admirem l'immens buit que s'obre davant nostre: un precipici de 1.400 metres cau en picat fins a la plana Padana. A l'altra banda, un mar de gel s'estén fins on arriba l'ull, interromput només per les esmolades crestes del Lyskamm i el Weisshorn. I entre tots dos, una llengua de gel polit ens convida a continuar pujant i seguir explorant aquest món gèlid on el temps sembla haver-se aturat.

Proseguim la marxa fins arribar en poc temps al cim del Balmenhorn i el seu bivac. Amb les cames una mica més pesades, continuem ascendint fins a la base del Corno Nero per escalar la seva inclinada paret nord, que ens saluda recoberta d'un gel verdós dur. Clavant amb força els piolets i els grampons, arribem al cap de poca estona al cim de la punta rocosa. Tres 4.000 en un dia, no es pot començar millor!

Escalant la paret gelada del Corno Nero.

L'endemà repetim la processó: esmorzar, equip, botes, grampons, encordament... i sortim novament cap a la glacera. Les serpentes de llums indiquen una gran activitat de cordades, moltes dirigint-se com nosaltres cap a la Capana Margherita. L'alba ens arriba novament al coll de la Piràmide Vincent, regalant-nos una vegada més una àmplia paleta de colors.

Un núvol ens impedeix veure gran cosa, però prosequim amb l'esperança que, de mica en mica, s'aclareixi i ens permeti distingir el camí que cal seguir.

Passat el coll del Lyskamm, el cel es torna a obrir i ens regala el seu millor blau per animar-nos a seguir. L'alçada es comença a notar, les cames pesen cada cop més, però el món aquí a dalt és tan bonic que no podem parar.

No obstant això, quan albirem per fi la Capana Margherita, ja no hi ha tornada enre-re. Mirto estira el carro, i ja avancem sense intercanviar paraula, concentrats només a mantenir el ritme. Un darrer pendent molt exposat i gelat ens separa del nostre objectiu, però amb pas precís i molt cuidat, arribem finalment al cim de la Signalkuppe a 4.555 metres d'alçada. Ens abraçem plens d'emoció davant aquesta gesta i gaudim del bell paisatge gelat que queda als nostres peus. Només el Matterhorn s'amaga darrere d'un núvol, però no importa, em diu que ja tornarem. Ara toca celebrar el que hem aconseguit amb un tros de pizza Margherita al càlid interior del refugi, i un bon glop de genepí a la vall.

Al cim de la Signalkuppe, amb el Lyskamm al fons.
Foto de Mirto, el guia alpi.

PESSEBRE DE LA SEAS 2022

Jordi de la Riva Martorell

Puigsallança vist des del castell de Finestres.

Com cada any, a principis d'estiu, una comissió de la SEAS ens reunim i comencem a posar fil a l'agulla per tal de buscar el cim on instal·lar el nostre Pessebre, dissenyar la ruta més adient i buscar un allotjament on ens puguin acollir per pernoctar i celebrar les restolines. Tot seguit anem a preparar l'excursió, mirem el millor emplaçament on col·locar el Pessebre i visitem el lloc on fer l'estada. Mirem de quadrar-ho tot i, si ens sembla correcte, ja podem anunciar la sortida.

Aquest any el lloc escollit va ser el cim del Puigsallança, de 1.027 metres d'alçada, situat a la comarca de la Garrotxa, essent els dies triats el 3 i 4 de desembre. El dimecres dia 30 de novembre tots els inscrits a la sortida ens vam trobar al local de la SEAS per acabar d'enllestir els detalls de l'excursió i resoldre qualsevol dubte que hi poguéss haver.

I arriba el dissabte 3 de desembre. A les 7 del matí, tots ben puntuals, ens dirigim amb els cotxes per l'AP-7 fins a Girona, i des d'allí fins a Sant Martí de Llémena, parant a es-

morzar a can Reixach on som atesos amb molta amabilitat.

El dia és preciós, sense cap núvol i una mica fresquet, tot i que les previsions meteorològiques durant la setmana havien pronosticat cels coberts i fred, la qual cosa ens havia fet plantejar diferents variants de la sortida. Un cop esmorzats, i havent pres quelcom calent, seguim fins

a Sant Aniol de Finestres, des d'on continuem uns 5 quilòmetres per una pista forestal que arriba fins a Mieres, on deixem els cotxes a l'era d'una antiga masia anomenada Raspats. És aquí on comença l'excursió.

La iniciem per un camí força fressat que duu al santuari de Santa Maria de Finestres (887 m). Més amunt arribem a una bifurcació que, per l'esquerra, va al Puigsallança

*Camí cap el cim del Puigsallança.
Totes les imatges són de Leongi Canals*

i per la dreta, més fressat, al santuari. Es tracta de dos camins paral·lels –el de l'esquerra a una alçada més baixa– que s'ajunten al Forat de l'Ovella. El camí passa d'una banda a l'altra de la carena, amb alguns blocs de roca, fins a endinsar-nos en un torrent on predomina el faig, que amb els raigs de sol pren unes tonalitats de tardor. Seguim amunt per un camí que es torna més costerut, entre un bosc d'alzines, i arribem a la carena que esdevé un bon mirador sobre la Garrotxa, el Canigó i, més a l'esquerra, sobre els cims de les capçaleres del Ter i del Freser. Cinc minuts més i arribem al cim.

Ubiquem el Pessebre en un forat entre dues pedres, ben subjectat amb una estaca, a l'empara de les possibles inclemències meteorològiques. Tot seguit comença la sessió de fotografies i càntics de nades, mentre s'acaba la instal·lació.

A poc a poc ha anat passant el temps; és l'hora de tornar. Desfem el camí de pujada fins al Forat de l'Ovella i, per la cara nord de la carena, entre un altre bosc de faigs, fem camí fins al petit santuari de Santa Maria de Finestres, del segle X, on deixem les motxilles. Pugen tot seguit fins a les runes

Comissió del Pessebre. D'esquerra a dreta: Joan Urpinell, Pep Gil, Jordi de la Riva i Joan Gómez.

Grup que va pujar al Puigsallança al Raspat, punt d'inici i final de l'excursió.

del castell de Finestres, amb bones vistes des de la Garrotxa fins al golf de Roses.

De baixada tornem a l'ermita de Santa Maria de Finestres on, ben arrecerats a les seves parets, fem un mos. Després d'haver recuperat forces iniciem la curta baixada fins on tenim aparcats els cotxes.

Amb els vehicles tot seguit ens dirigim fins a l'Hotel Santuari de la Salut, a Sant Feliu de Pallerols, que es troba a 1.028 metres sobre el nivell del mar, des d'on es pot gaudir d'unes espectaculars vistes sobre la comarca i el Pirineu. En aquest establiment ens allotgem molt confortablement fins l'endemà. Al vespre, després de sopar, fem les tradicionals restolines, mengem torrons i neules i bevem una mica de cava que ens fa entonar molt millor les nades que cantem.

L'endemà al matí fem algunes visites i excursions pels voltants del Santuari de la Salut. Al migdia gaudim d'un suculent dinar. I ens acomiadem desitjant-nos unes bones festes i que el proper any ens tornem a trobar de nou per tal de poder seguir mantenint la tradició d'instal·lar el Pessebre de la SEAS dalt d'un cim de Catalunya.

UNA PASSEJADA PEL PRIMER REPLEC DE LES GUILLERIES DES DE LA PLANA DE VIC

Ramon Segret Sala

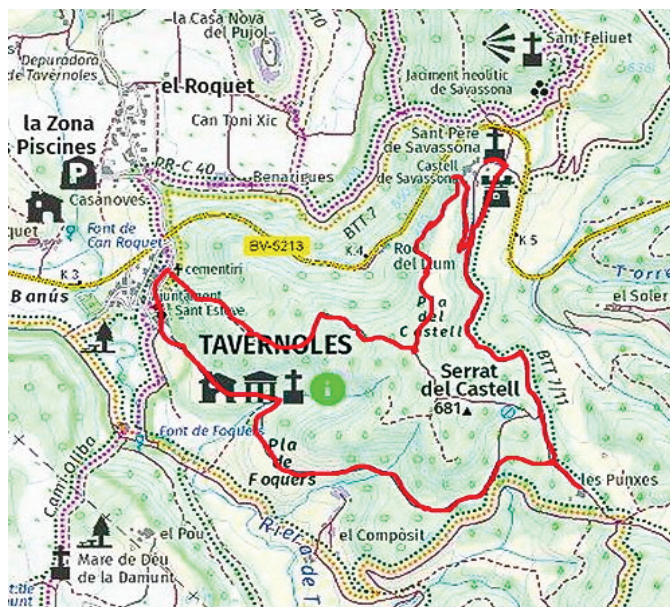
La comarca d'Osona té com a centre la plana de Vic, extensa però voltada de muntanyes. El municipi pel qual proposem aquesta passejada, Tavèrnoles, té un terme, com altres municipis dels voltants de Vic, que s'estén pels dos paisatges esmentats: la plana i la muntanya. El petit nucli urbà de Tavèrnoles es troba ben bé al límit entre aquests dos àmbits: té cap a ponent un mosaic d'extensos camps de conreu i cap a llevant diferents ondulacions rocoses cobertes de bosc. Concretament en aquest indret aquestes ondulacions rocoses són la primera graonada o replec de l'extens i intricat muntanyam de les Guilleries.

L'itinerari que comentarem a continuació surt del nucli urbà de Tavèrnoles i fa una passejada circular per tot aquest primer graó muntanyós, que podríem dir que és el respatllet d'on s'assenta la petita població osonenca. S'indiquen els temps acumulats en parlar de les principals fetes d'aquesta volta.

Itinerari

Per arribar-nos a Tavèrnoles en cotxe ens hem de situar a la carretera C-153 que va de Vic a Roda de Ter. Entre els quilòmetres 4 i 5 té un trencall a la dreta indicat amb el rètol "Tavèrnoles - Parador de Vic". És la carretera BV-5213, que hem d'agafar. La deixem en el seu quilòmetre 3 per entrar, a la nostra dreta, a la petita població de Tavèrnoles. De seguida veiem un senyal d'aparcament que seguint-lo ens durà a una placeta al costat del cementiri. Aquí deixem el cotxe i comença la volta a peu.

Caminem pel carrer que tenim davant nostre i de seguida ens trobarem l'església parroquial de Sant Esteve (1 m), romànica del segle XI. La porta d'entrada és barroca però la resta de l'edifici conserva el bonic romànic llombard original. Especialment bell és el campanar així com l'absis amb un seguit d'arcuacions cegues sota de la

*Església parroquial de Sant Esteve.
Totes les imatges són de Ramon Segret.*

coberta. També podem admirar unes altres arcuacions en el mur lateral del sud.

Per continuar ens hem de situar en el petit espai que hi ha davant d'aquesta paret sud de l'església —és el lateral que tindrem a la nostra dreta si ens mirem frontalment l'entrada del temple. Aquí trobarem les marques del PR-C 40.1, que seguirem el primer tram de la caminada. És un corriol en lleugera pujada enmig d'un bosc de pins no massa grans i amb el sotabosc força espès. Serà una pujada d'una mitja hora que desemboca perpendicularment en una pista planera i en molt bon estat (28 m). Nosaltres l'hem d'agafar cap a l'esquerra però momentàniament la seguirem un parell de minuts cap a la dreta per contemplar la bonica casa de les Punxes (30 m), masia de planta basilical, probablement del segle XVIII.

Masia de Les Punxes.

Deixem aquí el PR, que segueix endavant cap als Cingles de Vilanova, i nosaltres retrocedim fins a la cruïlla per on hem arribat abans i continuarem endavant per la pista. És un tros planer i còmode que passa per un bosc amb pins i roures una mica més grans i sotabosc una mica més net. Trobarem alguna cruïlla de camins però nosaltres sempre hem de seguir el més fressat i que porta sempre la mateixa direcció. Tanmateix a un quart d'hora de les Punxes arribem a un punt a què ens cal prestar atenció (44 m). La pista per la qual anem continua endavant en la mateixa direcció, però a la nostra esquerra n'hi ha dues més: una també cap endavant però amb un rètol prohibint-ne el pas i l'altra que marxa en la direcció contrària. Després haurem d'agafar aquesta última, però de moment continuem per la pista per on veníem perquè farem una ullada a la propietat coneguda com el Castell de Savassona.

Sant Pere de Savassona

Es tracta d'una gran edificació o conjunt de més d'un edifici que s'aixeca a la carena del serrat del Castell, serreta que s'alça a llevant del nucli urbà de Tavèrnoles i que ve a ser aquest primer replec de les Guilleries que esmentàvem al títol d'aquest escrit i que nosaltres tenim a la nostra esquerra. Al cap de poc trobem una altra cruïlla i veiem davant nostre una església romànica. Una curta pujada ens hi porta (47 m). És Sant Pere de Savassona, també del segle XI i que era la parròquia a l'edat mitjana, quan la majoria de la població s'estava en un lloc més elevat abans que acabessin establint-se a la plana.

Cap al nord, però ben a prop, s'alça un petit turó esvelt dalt del qual podem veure la petita ermita, també romànica, de Sant Feliuet de Savassona. La vista des d'allà és magnífica, però l'atractiu més popular del turó és un conjunt de pedres amb gravats rupestres que es troba a la seva base, la més famosa de les quals és la Pedra del Sacrifici, que ha donat peu a diverses llegendes i fan-

tasies, a més d'activitats més científiques com excavacions arqueològiques.

Vist Sant Pere i contemplat de lluny Sant Feliuet tornem enre-
re, però abans diguem alguna cosa sobre la família senyorial dels barons de Savassona. Eren els senyors de tota aquesta zona i sembla que en plena Guerra dels Remences hi va haver un episodi d'assalt i presa del castell de Savassona per part dels pagesos dels voltants. Per recordar aquest fet recentment el poble de Tavèrnoles ha

muntat una representació teatral a l'aire lliure, pels carrers i encontorns del nucli urbà, que escenifica aquest episodi. No cal dir que gaudeix de molt d'èxit. I finalment, com a cosa curiosa, direm que quan els barons van deixar d'habitar el castell i anaren a viure a Barcelona es van fer edificar un palau al carrer de la Canuda, el palau Savassona, seu actual de l'Ateneu Barcelonès.

Tornem a la nostra passejada i desfem el camí fins a la cruïlla a la qual hem dit que calia prestar atenció. En ser-hi agafem la pista que va ara en la mateixa direcció que anem nosaltres i en lleugera pujada, després d'un revolt tancat, ens portarà a l'entrada principal del castell (54 m). Per continuar ens haurem d'enfil·lar per un corriol a la nostra esquerra que salva unes graonades de roca i que ens deixa sota la paret obaga del castell —orientada al nord-oest. Un parell de torres que sobresurten d'aquesta paret són pràcticament l'únic signe que ens indica que veritablement estem davant d'un antic castell.

Castell de Savassona.

Si mirem ara en direcció sud-oest — l'únic lloc on podem anar des d'aquí— veurem dos petits camins. Un, més amunt, sembla que passa pel fil de la carena i l'altre baixa suaument per la cara de ponent del serrat del Castell. És aquest últim el que hem de prendre. Baixarem molt suaument per entre un bosc que continua sent de pins i roures però més espès ja que estem a la cara obaga de la serra. En mig quart d'hora aproximadament arribem a una gran balma amb una font sota del camí: és la balma de la font de la Baronesa (1 h 1 m). És un indret solitari i frescal. Des d'aquí el nostre camí ara puja perquè va a trobar el camí carener que hem deixat abans. En un altre mig quart d'hora anem a sortir a un camí més ample i fressat (1 h 8 m), que ve de prop de les Punxes sense fer la volta que nosaltres hem fet per passar per Savassona. Agafem aquest camí a la dreta i, primer planer i després en franca baixada, ens porta al Mirador de Tavèrnoles (1 h 18 m).

Balma de la font de la Baronesa.

Un tauler indicador ens ajuda a identificar els cims que s'arreglaren a l'horitzó i les poblacions de la Plana als nostres peus. Entre els primers veiem, de ponent a llevant, els Rasos de Peguera, la serra d'Ensija, el Pedraforca i el Cadí, que continua amb el Moixeró, la Tosa d'Alp, Puigllançada, Montgrony, Puigmal i Taga. Més a prop nostre es troben Bellmunt, les serres de Milany i Curull, així com el Puigsacalm, serra de Llancers, Cabrera i Aiats. I

quant a les poblacions, ultra Tavèrnoles que tenim als nostres peus, podem distingir Sant Hipòlit de Voltregà, Manlleu, Roda de Ter i Torelló. Vic, la capital de la Plana, no es veu. Queda massa a la nostra esquerra i resta tapada pel bosc on ens trobem.

Satisfets d'haver contemplat aquest paisatge sols ens resta una curta, però una mica dreta, baixada per arribar al costat del cementiri i a l'aparcament on haurem deixat el cotxe (1 h 22 m).

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS DESEMBRE DE 2022 I GENER DE 2023

Pessebre SEAS 2022. Puigsallança 1.027 m (Garrotxa)

03 i 04/12/2022 - El dia 3 es va fer l'excursió circular amb inici i final al Raspat pujant al Puigsallança (1.027 m), on es va posar el pessebre tornant pel santuari de Finestres, castell de Finestres i retorn al Raspat. Es va anar a dormir al santuari de la Salut on al vespre es van fer les restolines. El dia 4 es van fer diverses activitats per la zona i després de dinar es va tornar a Sant Just. Van participar-hi 33 persones.

Cicle "Geografies literàries amb veu de dona" i excursió a la vall d'Olzinelles

09/12/2022 - Conferència "Montserrat Roig, passió de viure i escriure" a càrrec de Maria Nunes, a la Sala Piquet amb una bona assistència.

11/12/2022 - Excursió única amb 37 participants. Itinerari circular des de Sant Celoni resseguint la vall d'Olzinelles amb un recorregut de 10,5 km i un desnivell positiu de 281 m. En acabar es van fer les tradicionals restolines.

Matinal. Can Oller i castell de Gelida (Alt Penedès)

18/12/2022 - Excursió circular amb inici i final al castell de Gelida passant per can Oller, la font Freda i retornant al castell de Gelida, on es va fer una visita guiada. L'assistència fou de 8 participants.

Secció Jove. Excursió al Taga de 2.040 m (Ripollès)

18/12/2022 - La sortida va ser de 14,44 km i 1.106 m de desnivell. Van assistir-hi 7 persones i el recorregut va anar de Bruguera, passant per la Serra de Sant Armand, fins a arribar al cim del Taga.

Cicle "Geografies literàries amb veu de dona" i excursió a La Bisbal d'Empordà i Mont-ras

13/01/2023 - Conferència "Víctor Català/Caterina Albert: una escriptora en un món d'homes" a càrrec de M. Àngels Cabré, al local amb una bona assistència.

15/01/2023 - L'excursió llarga va ser de 16 km i un desnivell acumulat de 474 m, anant de La Bisbal d'Empordà fins a Mont-ras passant pel puig de les Forques, la Creu dels Frares i la serra d'en Cals. L'excursió curta, amb un recorregut de 10,4 km i 284 m de desnivell acumulat, va anar del coll de la Ganga a Mont-ras passant pel nucli de Santa Coloma de Fitor i coll de Vicenç. L'assistència fou de 34 persones.

Secció Infantil. Excursió al cim del Matagalls

23/10/2022 - Excursió al cim del Matagalls des de Collformic, amb una participació de 33 persones entre nens/nenes i famílies.

Matinal. Barraques de pedra seca de Sant Climent de Llobregat (Baix Llobregat)

22/01/2023 - Excursió circular amb inici i final a Sant Climent de Llobregat, durant la qual es va passar per 9 barraques de pedra seca en molt bon estat de conservació. L'assistència fou de 8 participants.

Sortida a la neu 2023. Llivia (Alta Cerdanya)

28 i 29/01/2023 - Sortida a la neu fent raquetes a l'estany d'Auda (dissabte) i Eina-Forcats (diumenge) amb 36 participants, esquí de muntanya al pic de Ginebra des de Puigbalador amb 7 participants i 2 van fer turisme. De tots ells, 24 van fer estada a l'alberg Anna Maria Janer de Llivia els dos dies.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 12 de desembre de 2022

Altes: 1226 Cristina Sánchez-Sierra Rioja, 1227 Pol López Tayadella, 1228 Ernest Basagañas Ferrer, 1229 Martí Basagañas Ferrer, 1230 Martina Robles Conesa, 1231 Iu Bartrolí Calvo, 1232 Aran Escarré Baeza, 1233 Daniela Fort Brito, 1234 Jana Campo Marco, 1235 Eric Buonocore Soto, 1236 Gil Ros Rodríguez, 1237 Kai Martí Córdoba, 1238 Jan Fort Ramos, 1239 Jan Guerrero Lozano, 1240 Roc Guerrero Lozano, 1241 Joan Martorell Gracia, 1242 Neus Agell Jané, 1243 Pilar Prats Guillén, 1244 Joan Segarra Tortosa, 1245 Alba Segarra Prats, 1246 Jürgen Córdoba Prades, 1247 Bruna Canals Ballart, 1248 Pau Canals Ballart, 1249 Arnau Pérez Martín, 1250 Aina Vives Senserrich, 1251 Arnau Vives Senserrich, 1252 Abril Perea Martí

Baixes: Ramon Celma (27) per defunció, el nostre condol.

— Es comenta que les relacions entre la FEEC i la FEDME no estan en bon moment i que des d'ara hi ha acord de reciprocitat en els descomptes dels refugis de tot el Pirineu català, espanyol i francès, i la llicència FEDME només serà necessària per a competicions fora de Catalunya.

— Al web ja està publicat el calendari dels Infantils fins al mes de juny i cada trimestre es farà una excursió amb les famílies.

— La sortida del Pessebre, col·locat al Puigsallança, va anar molt bé, tant l'excursió com l'estada i el menjar a l'Hotel de La Salut. L'endemà al matí hi van haver diverses opcions d'excursions. També va anar molt bé l'excursió a la vall d'Olzinelles amb cantada de nades i celebració

posterior amb restolines.

— S'ha anunciat la celebració de la 4a Mitja Desvern per Collserola per al 6 de maig.

— La nostra Secció participa en l'acte de l'Encesa 2023 (Encesa de torres, talaies i talaïots de la Mediterrània. Un cant pels drets humans) que es farà a la Peña del Moro el 14 de gener, organitzat pel Centre d'Estudis Santjustencs, convidant els socis a participar-hi.

— Amb efectivitat de desembre s'ha rebut l'alta de 23 socis que passen a formar part de la Secció Infantil.

Reunió del 9 de gener de 2023

Altes: (1253) Nati Rocamora Ibars (1254) Montse Juanet Julià

Baixes: cap

— S'ha comentat el canvi sobre les llicències temporals que ara només se'n podran fer 5 anuals per persona.

— Per manca de neu, s'ha canviat la sortida del 15 de gener que havia de fer la Secció Infantil a Tuixén-La Vansa per la del cim de Matagalls.

— L'informe anual del PR-C 164, fet pel Pere Aceitón, ja s'ha enviat a la FEEC i també s'informa que hi ha alguns problemes en el pas per la zona de Sol Solet.

— La SEAS participa en el Consell de Medi Ambient amb Felip Linares, el qual regularment ens va informant dels diversos temes d'interès que es tracten.

— Seguim participant en l'emissió mensual de Ràdio Desvern destinada a difondre informació sobre la nostra Secció.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 90. No. 364

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Les primeres llums del dia il · lumenen el Corno Nero
- 02** — Calendari
- 03** — Entre núvols de cotó i aromes de genepí: un stage alpí al nord d'Itàlia, per Borja Guijarro
- 08** — Pessebre de la SEAS 2022, per Jordi de la Riva
- 10** — Una passejada pel primer replec de les Guillerries des de la plana de Vic, per Ramon Segret
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos de desembre de 2022 i gener de 2023
- 15** — Informació de la SEAS

Grup de la Secció Infantil que el 15 de gener va pujar al cim del Matagalls des de Collformic. Foto de Marc Carbonell.

Enllaç al calendari de la Secció Infantil.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.365 Març/Abril